

14.71x9.02	31	עמוד 10	ידיעות אחרונות - ממון	28/10/2010	24684399-5
עמותת מעלה ארגון מעל - 26970					

מקום בצמרת

ארבעה צעירים
שמשתייכים
לקבוצות מיעוט,
מצאו עבודה
כנגד כל
הסיכויים

יהודית יהב
| עמ' 10

צילמים: יריב נר, יונתן בלום, זום 77, מאיר פרטוש, רונן אקרמן

25.1x35.1	32	עמוד 10	ממון - ידיעות אחרונות	28/10/2010	24684352-4
עמותת מעלה ארגון מעל - 26970					

פגישת עבודה | צעירים ששברו את מחסום הסטיגמה

כנגד כל הסטיגמות

מעסיקים לא ממהרים לקבל אנשים ששייכים למיעוט בחברה • תכירו ערבי, חרדי, אתיופית ועיוור שהתברגו לתפקידים מכובדים וישתתפו ביום ראשון בכנס "מעלה" על גיוון בתעסוקה • יהודית יהב

קנובש טללה תגאיה, 29, נשואה + תינוק

"בלי קשרים אי אפשר להגיע אפילו לראיון עבודה"

מפגש קודם. "לא גדלנו יחד ולא למדנו יחד, פה ושם נפגשנו בצבא. לכן נוצר פער נמשך, עליו צריך לגשר".

- מסר למעסיקים: "תפתחו דלתות, תפתחו את הראש ואת הלב, נסו להכיר אוכלוסייה שונה. תראו, שהרבה מחשבות ודעות שליליות שנובעות מחוסר היכרות, ייעלמו. אנחנו אנשים רגילים, שרוצים להצליח ולהתקדם בחיים".
- מסר לחבריהם האתיופיים: "לרצות להתקדם ולהצליח. הדברים לא תמיד קלים, אבל עם מאמץ והשתדלות אנחנו נמשיך ונצליח. כך גם נעזור לשאר חברי הקהילה להשתלב בחברה הישראלית".

דה, בבדיקות יציבות לתרופות. במקום העבודה הנוכחי אני לא מרגישה שאני שונה. חוץ מזה שאף אחד לא יודע לבטא את השם שלי – אני מרגישה כמו כולם". תגאיה מאמינה שיש לה לאן להתקדם בארגון, הן בזכות יכולותיה והן בזכות מנהליה, שנותנים לה אפשרות להתבטא.

- מה למדתי: "קיימת חוסר מודעות של החברה בנוגע ליכולות של המגזר האתיופי, מה שגורם לנו להרגיש שאנחנו צריכים להוכיח את עצמנו יותר מאחרים". תגאיה סבורה, שהקושי לקבל את האתיופים נובע מכך שלא היה

רק בעזרת המנטורית נקבע לי ראיון עבודה בטבע. זה היה ראיון העבודה היחיד, ולמזלי עברתי אותו בהצלחה והתקבלתי לעבודה".

- הקשיים בדרך: "ייתכן שהשם שלי מהווה מכשול. הוא מעיד על כך שאני אתיופית, וגורם לרחייה מראש. חבל, כי מי שפוסל אותי רק על פי השם מפסיד לא פחות ממני. קשה להגיע לראיון עבודה בלי קשרים, אבל מרגע הפגישת פנים מול פנים אני נשארת אני, עם היכולות שלי, ואין משמעות לשמי או לצבע עורי".
- איפה אני היום: "אני עובדת כמעב"

- עבודה: אנליטיקאית בחברת טבע, ירושלים. עובדת בחברה שנה וחצי.
- השכלה: תואר ראשון בהנדסת כימיה ממכללת אריאל.
- מייצגת את: אוכלוסיית האתיופיים.
- המסע לחיפוש עבודה: נמשך כמעט שנה. בזמן הלימודים עבדה כמוכרת בחנות תכשיטים ובכית החולים תל השומר במסגרת תוכנית מימון לימודים של "עתידים לתעשייה". בשנה השלישית החלה לשלוח קורות חיים. בין השאר נעזרה בארגון "עולים ביחד", שהצמיד לה מנטורית. "שלחתי מאות קורות חיים ולא חזרו אלי משום מקום.

ישראל אדרי, 25, נשוי + 2

"לומד תורה בערב, בבית"

משלים ככל ערב כשיעור בית, אלי מגיעים רבנים, חברים ובני משפחה".

- מה למדתי: "נוכחתי לדעת שעל סמך ביצועים – השמיים הם הגבול. למרתי גם, שמצוות הלימוד לא מתנגשת עם עבודה, אם כי עדיף לעבוד בסביבה חרדית". לדבריו, ההתחשבות בחרדים במקום העבודה גדולה, ומתבטאת בהפרדה במקומות הישיבה, בשמירה על כשרות, בכיבוד ימי צום ובחופשות בימי חול המועד. "החברה מתחשבת, למרות שמדובר בעומס גדול יותר על עובדים אחרים בימים כאלה". למה בעצם היא עושה את זה? "כי לעובדים חרדים יש נאמנות ומסירות רבה למקום העבודה".
- לקח נוסף, שעליו מספר אדרי: "אנחנו צריכים לעבוד על נושא תרבות הרוח. לחרדים יש הרבה להט בדיבור בגלל שבישיבות ובכוללים נוהגים להתריין בקול רם ולהיכנס זה לדבריו של זה. צריך לצאת מזה בהתנהלות היומיומית".
- מסר למעסיקים: "להסתכל על כל אדם באשר הוא. בכל אדם טמון פוטנציאל ואי אפשר לדעת מה ייצא ממנו עד שלא מתקרבים אליו".
- מסר לאוכלוסיית החרדית: "בואו לפרטנר".

- עבודה: מנהל מוקד Call Center בפרטנר, ירושלים, מנהל צוות של 30 עובדים, המתמקדים בבעלי חוב. עובד במקום זה 4 שנים.
- השכלה: מתחיל השנה לימודי כלכלה ומנהל עסקים בקמפוס החרדי של המרכז האקדמי בקריית אונג.
- מייצג את: אוכלוסיית החרדים.
- המסע לחיפוש עבודה: "למרות הצורך ללמוד תורה, הבנתי שאני צריך פרנסה. חיפשתי חצי שנה עבודה בתחום המשרדי ולא הצלחתי למצוא. ואז ראיתי בעיתון מודעה של חברת מניפאוק, שגייסה עובדים לתחום שירות ומכירות. מכיוון שמדובר במוקד שכוון לחרדים לא נתקלתי בקשיים. המוקד היה חדש וחובת הוכחת הצלחתו הייתה עלינו".
- הקשיים בדרך: "היה קושי התחלתי לשלב פרנסה ולימודים, כי בעיקרון כל חרדי מצווה ללמוד תורה. אבל מהר מאוד הלכתי על הכלל ו'בחרת בחיים'".
- איפה אני היום: "עבדתי כנציג שירות במשך שלושה חודשים ולאחר מכן התקדמתי לתפקיד ממלא מקום בכיר. לאחר שנה וחצי מוניתי לתפקיד ראש צוות, ואחר כך לתפקיד אותו אני מבצע כיום. את לימודי התורה אני

23.06x32.85	33	עמוד 10	ממון -	28/10/2010	24684379-3
עמותת מעלה ארגון מעל - 26970					

אביחי שלי, בן 27, רווק

"נותנים לי תחושה שאני שווה משהו"

את ההתקדמות שלנו בדרך להתערות בשוק העבודה. עלינו לעמוד על כך שיתייחסו אלינו כמו לכולם, בלי הקלות. בסך הכל החברה הישראלית עבדה שינוי מבורך ביחס למוגבלים, והיום כבר לא נרתעים מאיתנו כמו פעם. היום מוגבלים לומדים במסגרות רגילות ועובדים במקומות עבודה מתאימים ומשתתפים בתוכניות טלוויזיה פופולריות. נכון שיש עוד הרבה עבודה, אבל אני מאמין שיהיה בסדר."

● **מסר למעסיקים:** "אם החלטתם לקבל ולשלב בעלי מוגבלויות בעסקים שלכם, אל תתייחסו לכך כאל פרויקט קהילתי. התייחסו אליהם כאל עובדים מן המניין והם יחזירו לכם מכל הלב."
 ● **מסר לחבריו:** "בואו נוכיח מה אנחנו שווים, נפסיק לצפות להקלות ולשקוע ברחמים עצמיים, כי אנחנו שווים המון, עובדים מכל הלב, וכידוע - אין דבר העומד בפני הרצון."

להתנתק מהעובדה שיש לי מגבלה. ואז או שדוחים אותך בתירוצים שקופים ומגוחכים, או שמגוננים עליך ונותנים לך הקלות מתוך רחמים. זה בלט במיוחד במקום העבודה הקודם, אותו עזבתי. נתנו לי שם תחושה שעושים לי טובה שנתנו לי כמוגבל לעבוד, שאני רזרבה וסוג ב'. האפליה התבטאה גם בתנאים להם זכיתי, כי השבו שבגלל שאני עיוור אני לא מביין ולא קולט מה קורה סביבי."

● **איפה אני היום:** "במקום העבודה הנוכחי אני חש שלווה, נינוחות וביטחון. כאן יש לי תחושה שאני שווה משהו, ושיש אנשים אינטליגנטים שיודעים ומבינים את הצורך שלי להיות כאחד האדם, חרף המגבלה."
 ● **מה למדתי:** "לא נכון לבוא ולהאשים רק את המעסיקים. רבים מאיתנו חיים בתחושה שחייבים לנו, שצריך להקל עלינו ולהתחשב בנו, אבל זה רק עוצר

● **עבודה:** מנהל תיקי לקוחות פרטיים בפסגות בית השקעות.
 ● **השכלה:** תואר ראשון במנהל עסקים באוניברסיטת בן גוריון, תואר שני במשפטים באוניברסיטת בר-אילן.
 ● **מייצג:** העיוורים בפרט ובעלי מוגבלויות בכלל.
 ● **מסע חיפוש עבודה:** "התחלתי לחפש בתקופת סיום הלימודים לתואר ראשון ושלחתי קורות חיים לכל בתי ההשקעות בישראל. כבר בשבוע הראשון התקבלתי לשלושה מהם. בחרתי באחד, אותו עזבתי לא מזמן, ותוך שלושה ימים התקבלתי לפסגות. אני חושב שהצלחתי למצוא עבודה מהר כי היו בידיי המלצות שקיבלתי מהאוניברסיטה וממקומות עבודה קודמים. בפסגות התייחסו אליי כאל כל עובד אחר, אחרי שעברתי את כל שלבי הראיונות בלי הנחות."
 ● **הקשיים בדרך:** "לא תמיד הצליחו

עפ"ר אבומוך, בן 29, מאורס

"שלחתי אלף פעמים קורות חיים"

מצאתי עבודה מתאימה החלטתי לעבוד כעוזר פרלמנטרי של ח"כ. בתקופה זו הגיעה הצעה מחברת ההייטק בה אני עובד היום, לתפקיד זמני וזוטר כאחד. ראי התקנת מערכות מידע. קיבלתי את ההצעה כי האמנתי שאוכל להתקדם לתפקיד בכיר יותר. וכך היה. לאחר תקופה קצרה קיבל אבומוך הצעה לקביעות וקודם לתפקיד בודק תוכנה. בהמשך הגיע לתפקיד הנוכחי, ההולם לדבריו את כישוריו.

● **איפה אני היום:** לתפקיד הנוכחי חי הגיע אבומוך תוך כדי ניוך פנימי, והוא מרוצה ממנו מאוד. "המנהל הישיר שלי יודע להעצים את העובדים ולקבל את כולם בצורה שוויונית. מבחינתו לא משנה אם אני אביב או עפ"ר, ובכלל, לכולם יש המון סבלנות וקבלה של האחר, מה שיוצר אווירה טובה בארגון". לדבריו, החברה שבה הוא עובד יוצאת דופן בנוף הישראלי.

● **מה למדתי:** "מועמד ערבי צריך לירוק דם בשביל להשיג משרה שהוא מעוניין בה, בעוד שמועמד יהודי מגיע לראיונות כדי לשפר את תנאי העסקתו. מבחינה זו, יש לו יכולת מיקוח גבוהה יותר מהמועמד הערבי. זה גם מסביר את הפער במשכורות שבין ערבים ליהודים באותו תפקיד."

● **מסר למעסיקים:** "הציבור מנותק מהאוכלוסייה הערבית והפערים גדלים מיום ליום. דרך מקומות העבודה יכול לחול שיפור. בניית קבוצות עבודה הטרוגניות יוצרת סביבת עבודה מעניינת, צבעונית ונעימה יותר, ותורמת לתרמית הארגון."

● **מסר לחבריו:** "לא להישבר, לא להרים ידיים ולא להפסיק לשלוח קורות חיים. וגם לא להתפשר לגבי תנאי החוזה, ולזכור שכערכי אינך נופל בכישוריך מהאחרים."

● **הקשיים בדרך:** "שלחתי כאלף טפסי קורות חיים, ומתוכם זומנתי ל-40 ראיונות עבודה. נכשלתי בכולם, בגלל היותי ערבי. רוב הצעות העבודה היו למשרות זוטרות כמו נציגי שירות ומכירה, שלא תאמו את השכלתי וכישורי. אחת ממנהלות משאבי אנוש אף התקשרה ואמרה לי שלא התקבלתי בניגוד לרצונה וללא סיבה מקצועית. "לאחר שלא

● **עבודה:** מהנדס אינטגרציה בחברת התוכנה הגרמנית SAP ברעננה, עובד בחברה 4 שנים.
 ● **השכלה:** הנדסת מערכות מידע, הטכניון, חיפה.
 ● **מייצג את:** ערביי ישראל.
 ● **מסע חיפוש עבודה:** "בראיונות עבודה הייתה העדפה ברורה למועמדי יהודים. יותר מדי פעמים ראיתי אחרים מתקבלים, או ממשיכים לשלב הבא, שנפלו ממני ברמת ההשכלה או הכישורים, כפי שבאו לידי ביטוי במרכזי הערכה."

